

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Filipa Dienstbiera, soudce JUDr. Tomáše Langáška a soudkyně zpravodajky Mgr. Veroniky Baroňové v právní věci žalobkyně: **nezl. A.-E. P.**, zastoupená B.-E. E., proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 10. 2018, č. j. OAM-759/ZA-ZA11-HA08-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 17. 6. 2020, č. j. 29 Az 33/2018 - 61,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobkyně **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 10. 2018, č. j. OAM-759/ZA-ZA11-HA08-2018. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl žádost stěžovatelky o udělení mezinárodní ochrany dle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Žádost o mezinárodní ochranu stejně jako žalobu proti rozhodnutí žalovaného stěžovatelka podala prostřednictvím svého zákonného zástupce - otce jménem P. P..

[2] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně.

[3] Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), platí, že *kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí (...). Zmeškání lhůty ke podání kasační stížnosti nelze prominout.* Dle § 40 odst. 2 s. ř. s. *lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo let končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty.* Podle odst. 4 téhož ustanovení zákona *lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.*

[4] Z předloženého spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud ověřil (konkrétně z doručky připojené u č. l. 63), že soud doručoval kasační stížností napadený rozsudek zákonnému zástupci stěžovatelky (otci) a k jeho doručení došlo dle § 49 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), za použití § 42 odst. 5 s. ř. s., dne 2. 7. 2020 (ve čtvrtek) tzv. fikcí.

[5] Podle § 49 odst. 2 o. s. ř. v případě doručování písemností do vlastních rukou platí, že *nezastihl-li doručující orgán adresáta písemnosti, písemnost uloží a adresátu zanechá vhodným způsobem výzvu, aby si písemnost vyzvedl*. Podle odst. 4 téhož ustanovení zákona *nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Doručující orgán po marném uplynutí této lhůty vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ledaže soud i bez návrhu vyloučí vložení písemnosti do schránky*.

[6] Vzhledem k tomu, že zákonný zástupce stěžovatelky (otec P. P.) nebyl při doručování zásilky obsahující rozsudek krajského soudu dne 22. 6. 2020 v místě doručení zastížen, byla zásilka téhož dne uložena na poště. Zákonný zástupce si v desetidenní úložní době uloženou písemnost nevyzvedl, a proto k jeho doručení došlo dle § 49 odst. 4 o. s. ř. (ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s.) desátým dnem od uložení – tj. ve čtvrtek 2. 7. 2020. Následně dne 8. 7. 2020 byla zásilka vhozena do domovní schránky adresáta.

[7] Konec lhůty pro podání kasační stížnosti v délce dvou týdnů tak připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty (tj. se dnem doručení rozsudku), konkrétně na čtvrtek 16. 7. 2020. Tento den byl posledním dnem lhůty pro včasné podání kasační stížnosti. Nejpozději tohoto dne tedy kasační stížnost musela být podána u soudu, nebo alespoň předána k poštovní přepravě ve smyslu výše citovaného § 40 odst. 4 s. ř. s. Stěžovatelka však prostřednictvím zákonné zástupkyně (matky) podala kasační stížnost k poštovní přepravě až dne 30. 9. 2020, tedy opožděně. Pozdní podání kasační stížnosti nelze zhojit, neboť zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti není možno prominout. V posuzované věci nelze počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti odvíjet až ode dne 26. 9. 2020, kdy měl být rozsudek předán zákonné zástupkyni stěžovatelky (matce), která v kasační stížnosti uvedla, že ji otec nezletilý stěžovatelky (který v mezidobí odcestoval do Mongolska) o vydaném rozsudku krajského soudu neuvědomil. Pokud stěžovatelku v řízení před krajským soudem zastupoval její otec (jehož prostřednictvím také podala žalobu), nelze v postupu soudu, který doručoval rozsudek ve věci tomuto zákonnému zástupci, shledat pochybení.

[8] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. jako opožděnou odmítl. Z tohoto důvodu nerozhodoval o žádosti stěžovatelky o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti je odůvodněn § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. listopadu 2020

JUDr. Filip Dienstbier
předseda senátu